

EU:n kenraalit ovat aloittaneet uuden vallankaappausyrityksen valmistelut jäsenmaiden itsenäisyyttä vastaan.

Pääkomissaari José Manuel Barroso paljasti eilen 51-sivuisen sotasuunnitelman, josta aamun Helsingin Sanomat ei tiennyt mitään. Sen sijaan lehti kyllä tiesi autonkuljettaja Valtteri Bottaksen saaneen uuden työpaikan.

Suvereniteetti on täysivaltaisuutta oman maan lakeihin oman maan rajojen sisällä. EU hyökkäsi Suomeen – ja loukkasi Suomen suvereniteettia – ensimmäisen kerran vuonna 1995, kun se määräsi Suomen hyväksymään ehtona EU-jäsenyydelle noin 90 000 sivua valmista EU-lainsäädäntöä.

Sen jälkeen Suomen on täytynyt hyväksyä EU:sta joka vuosi 1400-1800 uutta asetusta, direktiiviä ja päätöstä, ja saksalaisten arvioiden mukaan 80 % jäsenmaiden uudesta lainsäädännöstä on EU-alkuperää.

Nyt on ollaan kaappaamassa jäsenvaltioiden budjettivalta EU:n komissiolle, siis virkamiehille, pois kansojen valitsemilta edustajilta.

Siitä Suomen perustuslaki sanoo, että ”lainsäädäntövaltaa käyttää eduskunta, joka päättää myös valtiontaloudesta” (3. artikla) ja että ”eduskunta päättää varainhoitovuodeksi kerrallaan valtion talousarvion, joka julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa” (83. artikla).

Sen lisäksi perustuslain mukaan ”valtion lainanoton tulee perustua eduskunnan suostumukseen, josta ilmenee uuden lainanoton tai valtionvelan enimmäismäärä” (82. artikla).

Tämä kaikki murenee jo eduskunnan käsittelyssä olevalla valtioiden välisellä budjettikurisopimuksella, joka siis on sopimus mutta ei edes EU-laki. Sen lähetekeskustelu valiokuntiin käytiin 13.11 eduskunnassa niin myöhään illalla, että siitä ei tullut mediaan mainintoja. Tämä ”fiscal compact” oli se sopimus, jonka Irlanti pani kansanäänestykseen, koska siellä aina äänestetään, kun valtaa luovutetaan pois omasta maasta.

Sopimus antaa käytännössä ei-kansanvaltaiselle ja siis ei-demokraattiselle EU:n komissiolle vallankäyttöoikeuden kansallisiin budjetteihin.

Suomessa sitä ei sellaista sopimusta, joka rikkoo perustuslakia, voi mielestäni säätää voimaan ilman että perustuslakia muutetaan. Se tapahtuu aina vaikeutetussa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Eilen (28.11) ilmeni, että Barroson federalistijunta oli valmistellut esityksen siitä, että EU:n emumaille valmisteltaisiin oma budjetti, jolla koottaisiin rahaa kriisimaiden auttamiseen. Rahasto olisi pohjamuna EU:n omalle valtiovarainministeriölle, joka rupeaisi keräämään veroja EU:n toiminnan rahoittamiseen. Tänäpä EU:lla ei ole verotusoikeutta jäsenmaihin ja -maissa, vaan

sen toiminta rahoitetaan jäsenmaksuin.

(On kummallista, että käynnissä olevissa EU:n budjettikehysneuvotteluissa vuosiksi 2014-2020 Suomi ei käytä maatalouskorttia. Me olemme EU:ssa suhteellisesti suurimpia nettomaksajia, vaikka maatalouden kansallisia tukia ei oteta huomioon, mutta olemme ylivoimaisesti suurin nettomaksaja, jos ne lasketaan mukaan maksuosuuksiin. Absoluuttisin luvuin mitattuna Suomi maksaa EU:ssa toiseksi eniten kansallisia tukia omasta budjetistaan. Ranska maksoi vuonna 2010 eniten, 2 432 miljoonaa euroa, Suomi 1 207 miljoonaa ja Saksa 1 045 miljoonaa. Kansallinen maataloustuki osoittaa Suomen epäonnistuneen jäsenyysneuvotteluissa; onhan se huomattavasti vielä Suomen 800 miljoonan nettomaksua suurempi summa.)

Barroson junta panee täytäntöön Saksan valtiovarainministerin Wolfgang Schäublen toivetta: ”Optimitilanne olisi se, että olisi eurooppalainen finanssiministeri, jolla olisi veto-oikeus kansallisiin talouksiin ja jonka täytyisi antaa lupa kaikelle uudelle velkaantumiselle.” Se

toteuttaisi Barroson toiveen epäkansanvaltaisesta postdemokratiasta: "Vaatimuksella jäsenmaiden yksimielisyydestä ei enää anneta jonkun maan parille idiootille mahdollisuutta painostaa unionia."

Komissio yrittää avata pään verotusoikeudelleen ehdottamalla rahoitusmarkkinaveroa osake- ja johdannaiskauppaan. Se on kiero tapa erittäin isolle periaatteelliselle asialle: suosittu verohanke, jota kansalaiset eivät itse joudu maksamaan, murtaa reiän muuriin, jolla jäsenmaat ovat suojanneet itseään verotuksen kautta tapahtuvalta EU:n liittovaltioittamiselta.

Tavoitteena on kaikkalainen yhteisvastuullisuus pankkien ja muiden finanssikapitalismin toimintayksiköiden keinotteluriskeistä: voitot yksille ja riskit toisille eli valtioille sosialisoitaviksi.

Barroson esittelemään juntan uuteen hyökkäysstrategiaan kuuluu myös pankkien avustamisrahaston ja yhteisvastuullisen talletussuojarahaston perustaminen välivaiheenaan kansallisten rahastojen kokoaminen niihin tarkoituksiin yhdistettäväksi myöhemmässä vaiheessa EU:n yhteiseksi talletussuojarahastoksi.

Kyllä tässä kaikessa Suomelle maksettavaa riittää. Sitä riittää niin paljon, että sitä kaikkea ei edes kerrota kansalle.

On demokratian näkökulmasta anteeksiantamatonta, että media ei seuraa budjettikurisopimuksen eduskuntakäsittelyä eikä heti tuoreeltaan informoinut suomalaisia

komissaarijuntan uudesta vallankaappausyrityksestä.